

צה"ל מפציץ את בסיסי ה"מורדים" באיזור ביירות - בעוד שהוא גיסייע להם בצפון נגד ערפאת. מה ההגיון בדבר?

מילחמה מוזנת

מטוסי חיל-האוויר המריאו להפציץ את בסיסי המחבלים, זו הפעם השנייה החודש. הבסיסים המופצים נמצאים בקרבת כניש ביירות-דמשק, במינה מדינה הדרונית בהריהשוק. הם שייכים לאירגונים של אברמוסא (פרשי פתח) אחמד ג'בריל (החזית העממית לשיחרור פלסטין - המפקדה הכללית) ואל-צאעיקה. כל האירגונים האלה הם כלי-שרת סוריים, והם הוכנסו לבסיסים האלה על-ידי הסורים. על אפס ועל חמתם של הדרוזים. מכיוון שגם הדרוזים מסתייעים עתה בסורים, הם לא יכלו להתנגד.

היעילה להפצה: ממשלת-ישראל טענה כי אירגונים אלה מתכננים פעולות-טרור נגד ישראל. זהו טענה מזוהה.

השטחים. נדמה לה - בטעות גמורה - שתצלח בכך אם ייהרג ערפאת האיש.

אולם באותה השעה נמצאת הממשלה גם בעימות עם סוריה. עימות זה מתנהל בעיקר לצורכי תעמולה, וכדי לסבר את אוזני האמריקאים.

כך נוצר מצב מבין. בטריפולי משתפת ממשלת-ישראל פעולה עם הדיקטטורה הסורית. בכל רחבי לבנון קיים, למעשה, שיתוף-פעולה ישראל-סורי, לשם חלוקת הארץ בין השתיים. אך מעל גליה-האחר מתנהלת מילחמת-תעמולה סוערת בין דמשק וירושלים. חיילי ישראל עומדים בקווי-העימות, ודיד לוי המיסכן חצה בעיניו מצנים נוראים. כליהתיקשורת האמריקאים מנבאים מלחמה ישראלית סורית.

שבו, כאשר כל צד מתקרב ונ' סוג הליפות. אלא שלקרב זה אין כל חשיבות אסטרטגית. זהו קרב של כוחות מוגבלים, בשולי שדה-הקרב האמיתי.

● שדה-הקרב האמיתי הוא העיר טריפולי עצמה. בעיר זו, בעלת אוכלוסייה של חצי מיליון תושבים, מרוכזים עיקר כוחות אש"ף, המונים כ-6000 לוחמים, על ציורם הקל והכבד.

כדי למגר את ערפאת, צריכים הסורים וסוכניהם לכבוש את העיר טריפולי, בית אחרי בית, בקרב סניסאל-סנים, שבו יהיה רק ערך מטעם לעדיפות הגדולה שלהם בטאנקים ובתותחים. הדבר הוא כמעט בלתי-אפשרי.

במדינה העם אין אפס

רוצחי בחורה-ישיבה נלכדו. הרוצחים של תלמידת האוניברסיטה האיסלאמית לא נלכדו

כוחות-הביטחון לכדו תא מתת-מי מוסלמי-אדוק באיזור חברון. תא זה הוא שביצע, לדבריהם, את הפיגוע בכיכר המרכזית בחברון, שבו נהרג בחורה-ישיבה אהרון גרוס.

מיידי אחרי רצח גרוס, פרצו יהודים לאוניברסיטה האיסלאמית בחברון, ירו לכל עבר והרגו שלושה תלמידים. איש מן המבצעים לא נתפס - כשם שלא הפעילות של שכם, רמאללה ואל-בירה, ושורה ארוכה של פיגועים אחרים בערבים.

באותו בוקר שבו באה הדיעה על ההצלה. הדיעה המישרה שפירקה למעשה את צוות-החקירה, שטיפל ברצח פעילה-שלום אמיל גרינצווייג. לא נותר בידיה שום חוט להמשך החקירה.

זהו דגם קבוע: כל הערבים שביצעו פיגועים נלכדו. כלי יוצא מן הכלל. כל היהודים שביצעו פיגועים לא נלכדו. כלי יוצא מן הכלל.

פרשת בגין שיחת סיסטוריות

בולם דיברו עם בגין, אך בגין לא דיבר עם איש

מיי עם פירסום חוות-הדעת הפסיכיאטרית מעל עמודי העולם הזה (2411), שבה נקבע כי מנחם בגין סובל, ככל הנראה, מריכואן פסיכטי, החלה חרושת התעמולה הנגדית לפעול.

לפתע הסתבר כי הכל מדברים עם מנחם בגין. אך חקירה מדוקדקת גילתה שמנחם בגין אינו מדבר עם איש.

האיש המוסרי. הראשון היה ג'די פולול, מנהיג האירגון האמריקאי הימניקיציונירתי הקרוי "הרוכ המוסרי". אירגון זה, מעין העתק אמריקאי של גוש-אמונים הישראלי והמישמיות של חומייני באיראן, אירגן מסע המוני של חבריו לישראל. מאות חברי המישלחת סיירו בארץ. דיברו עם כל מנהיגי הימין הישראלי, אך - למרבה הפלא - לא נפגשו אף עם נוצרי אחד. הנוצרי היחיד שהיו מעוניינים בו, רביסרן טעד חראד, לא היה מסוגל להגיבש עימם.

בכינוס בירושלים ורק פולול פצצה: הוא נפגש עם מנחם בגין ודיבר עימו, במשך שלוש דקות.

הדבר עורר ריאקציה כללית. בגין אינו מקבל איש, מלבד חמשת מקורביו (כנו, שתי בנותיו, ראש-לישכתר לשעבר ומזכיר-הממשלה). האם היה מסוגל לקבל אורח או?

יש מהר התברר שזה היה בלוף. פולול לא נפגש עם בגין. הוא דיבר עימו בטלפון. איש להניח כי פולול דיבר, ושכנון - יולי - הקשיב.

איך? מתי? כמה? פצצה אחרת נוקרה על-ידי פרופסור נכבד, שאירגן בעבר חוג-גלגל-נבתיים של רייד כגרונין, בשעתו, ומנחם בגין, בשנים האחרונות. הוא הודיע שהוא ממשיך באופן קבוע לרוץ עם בגין על התג'ד. הפלא ופלא. איך?

בידור קצר העלה שזה לא בדיוק כך. הפרופסור וחבריו מכינים חומר עיוני על פרשת-השבוע. את החומר הזה הם מוסרים לאחד משומרי-הראש של בגין, בפתח ביתו.

ומה הלאה? הפרופסור טען שאחר-כך הוא מדבר עם בגין בטלפון על החומר.

האומנם? מתי? כמה פעמים? מה (המשך בעמוד 11)

דרך המצור

ה שבוע מאחורי הקלעים. התנהל מאמץ קרחוני להביא לפינוי הרעיון: ערפאת ואנשיו יעזבו את טריפולי בכיוון מערבה, הסורים וה"מורדים" ירחקו מן העיר צפונה ומיזרח.

הדבר נראה פשוט, אך הוא מסוכן ביותר. יש לו צדדים רבים:

● ערפאת סירב לנטוש את אנשיו. אחרי הניסיון של ביירות, וזיכרונות צברה ושאתילא, תובע ערפאת כי יינתנו ערובות שלום האוכלוסייה האזרחית במחנות-הפליטים. הדבר מחייב סידורי-ביטחון, שצורתם עדיין לא התבררה.

כדי שכוחות-אש"ף, וערי פאת בראשם, ייצאו את טריפולי לדרך הים, צריכה ממשלת-ישראל להתחייב להסיר את המצור הימי על טריפולי.

על כך נערך השבוע ויכוח בישראל עצמה. דוברי המועצה הישראלית למען שלום ישראלי-פלסטיני קיימו מסיבת-עיתונאים שבה תבעו להסיר לאלתר את המצור.

● קרוב לוודאי כי פינוי כזה יחייב שיתוף של גורמים נוספים, כגון צרפת, הדבר מחייב שיתוף-פעולה סוריי-ישראלי וישראלי-אש"ף, נוסף על מעורבות הצלב האדום, האו"ם וגורמים זרים נוספים.

הדבר נשואו הסורים מן הקרב, והודיעו באמצעות ה"מורדים" כי הם מוכנים לשלום עם ישראל. לא ברור אם זוהי הפסקת-אש אמיתית, או אך הודעות-מירמה להכנת ההסתערות הבאה.

אך מי שסבר לפני שלושה שבועות כי הנה הגיעו שעותיו האחרונות של יאסר ערפאת - לא רוח השבוע נתת.

ערפאת ישב בטריפולי, הצטלם בעת סירובו לקרב כוחותיו ובישיבות של מאשימות עם גורמים שונים. כוחותיו החזיקו מעמד בתנאים הקשים, וכל צילומי הטלוויזיה העולמית הראו לוחמים פלסטיניים בוסתים-עצמם, בעלי מוראל גבוה, שנראו כחיילי צבא סדיר לכל דבר. בכל רחבי הפיורה הפלסטינית, התייצב העם הפלסטיני כאיש אחד מאחורי ערפאת. בשטחים הכבושים וכישראל עצמה היתה התמיכה במנהיגותו הרד-משמעותי ומוחלטת. ואף הטלוויזיה הישראלית נאלצה להודות בכך (ראה שידור).

(המשך בעמוד 17)

ביקור בבית חלבן

כבר בניירות המערבית הוכיח ערפאת כי יש לו היכולת לנהל קרב כזה, והדבר הרתיע את צה"ל מלפתוח בהסתערות על העיר. הסורים עומדים עתה באותו המצב מול טריפולי. חיילי-אש"ף המנוסים, שעברו כבר את מערכת-ביירות, שומרים על מוראל גבוה ומוכנים לקרב.

קרב זה לא נערך. המערכה העיקרית על טריפולי לא החלה. כאשר החליט צה"ל שהניסיון לכבוש את ביירות יהיה יקר מדי, עבר אריאל שרון לשיטה של הפצצות-רצח. הכוונה היתה לשבור את מוראל הצבא הפלסטיני ולקומם נגדו את האוכלוסייה הסובלת. זה לא הצליח. התוצאה היתה ההסכם לפינוי-בכבוד של כוחות אש"ף, על נישקם ודיגליהם.

הצבא הסורי נמצא עתה כמצב דומה. הוא הנחית הפגזות-רצח על בתי טריפולי. אחמד ג'בריל הרצחני אף התפאר בכך שהיפוך את העיר כולה לעייר-אחרת. אך גם הפעם לא נשבר מוראל הצבא הפלסטיני, והאוכלוסייה העירונית לא קמה עליו.

טריפולי היא ברובה המכריע עיר מוסלמית-סוניית. עדה זו שונאת במיוחד את כת העלאוים (השיעית) קיצונית, השולטת בדיקטטורה הסורית והשוכנת באיזור הסורי הסמוך. מצפון לטריפולי, המליציה הסונית אולם אחרי שה"מורדים" חגגו את ניצחונם פתח אברג'יה-אד, שרה-ביטחון של ערפאת, בהתקפת-נגד, וכבש שוב את מרבית מחנה-בראווי.

הקרבת במחנה-בראווי נמ' צידים אז.

בתום השבוע השלישי של הקרב

חילה-אוויר מפציץ את בסיסי האיר-גונים הפרוסורים. משוגע? זהו רק ההתחלה!

ניצחוננו של ערפאת

לריתיקשורת העולמיים המ' כשיבו לקבור את יאסר ערפאת ולרונ כנבור-ראש על המצב שנוצר בעולם ובמרחב. אחרי חיסול ערפאת. מאומים מלומדים על נושא זה מתפרסמים מדי יום בארצות-הכברית ובישראל.

אולם ערפאת לא חוסל. להיפך.

לפני שבוע הדהים העולם הזה, (2411) את הציבור הישראלי, כאשר קבע כי הסורים וה"מורדים" נכשלו בעמדה בטריפולי, וכי כוחות אש"ף נחלו הצלחה צבאית. אחרי ימים ארר כים שבנם חגגו כל כליהתיקשורת בישראל את גפילת ערפאת, זה בא לרבים הפתעה.

השבוע התבהרה התמונה עוד יותר.

המצב כשטח היה כך:

● מחנה בראווי, מצפון-מזרח לטריפולי, נתפס לומךמה על-ידי הכוחות הסוריים וסוכניהם. הדבר בוצע כמעט בלי קרב, אחרי שכוחות אש"ף נסוגו כדי להתרכז בעיר טריפולי. אולם אחרי שה"מורדים" חגגו את ניצחונם פתח אברג'יה-אד, שרה-ביטחון של ערפאת, בהתקפת-נגד, וכבש שוב את מרבית מחנה-בראווי.

הקרבת במחנה-בראווי נמ' אש"ף המתן כהקדמה לסיפוח

כך באותו הזמן עצמו מקיים חילהים הישראלי מצור על חף טרי-פולי, במרחק של כמה קילומטרים מצפון לבסיסים המופצים. מצור זה בא למנוע הגעת תחמושת ואספקה לכוחותיו של יאסר ערפאת. הנצורים שם, משמע: המצור מהווה סיוע ישרי לכוחות המסתערים על ערפאת: הסורים והאירגונים של אברמוסא, אחמד ג'בריל ואל-צאעיקה.

זה מצלצל כמעט בהלצה תפלה בספר מלחמות-חלם: חילהים הישראלי מסיע באיזור טריפולי לאותם הכר-חות אשר חילה-אוויר הישראלי מספיץ אותם באיזור כיר-רוח, מסני שהם מתכוונים להשמדי את ישראל.

זהו פארדוקס מוחלט: אם אכן מתכוונים אירגונים אלה להגביר את המלחמה בישראל, לפתוח במערכת-טרור קטלנית ולהתנכל לישראל בכל צורה שהיא - מדוע ישראל עוזרת להם בטריפולי? ואם כדאי לישראל לעזור לכוחות אלה באיזור טריפולי, מסני שערפאת הוא האויב העיקרי - מדוע ישראל מספיצה אותם באיזור בירות? האם מתחילה ישראל להדימות למדינה רוס-אמריקאית, שבה יש למפקדי חילהים מדיניות שונה מזו של מפקדי חילה-אוויר?

אז שמא מתנהלת המדיניות הישראלית בטריפולי על-ידי ממשלה שונה מזו המנהלת את מדיניות ישראל באיזור כיר-רוח?

עימות כוזב

מובן שיש לממשלת-ישראל מדיניות, אך סידוריה מבולבלים. מקור הבילבול: התעמולה הרישמית של ממשלת-ישראל שונה לחלוטין מן הגמנות האמיתיות שלה, והדבר גורם לתסבוכת ולעירוב-כמושגים בכל תחומי הביצוע.

האויב העיקרי של ממשלת-ישראל הוא יאסר ערפאת והנהגה הממונה של אש"ף. המוסדות העוקבים בארץ אחרי המתרחש באש"ף חוששים שמא יעלה אש"ף מחר, אחרי סיום פרשת טריפולי, על ררך חר-משמעות של פעולה מדינית שלום. התוצאה הצפונית: חידוש הויכוח הלאומי והבינלאומי על עתיד הגדה והרצועה. לכן מבקשת הממשלה להשמדי את אש"ף המתן כהקדמה לסיפוח